

PARASHAT TZAV (COMMAND)

VaYikra (Leviticus) 6:1-8:36 | Yirme-Yahu (Jeremiah) 7:21-8:3; 9:22-23 | Tehillah (Psalm) 107 | Yokhanan Markos ([John-] Mark) 7:31-8:38; Romim (Romans) 12:1-8

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MISHNAH

TORAH

VaYikra Chapter 6

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Command Aharon and his sons, saying, 'This is the instruction of the Olah: it is that which goes up on its firewood upon the Mizbe'akh all night unto the morning; and the fire of the Mizbe'akh shall be kept burning thereby. 3 And the Kohen shall put on his linen garment, and his linen breeches shall he put upon his body; and he shall take up the ashes of the fire that has consumed the Olah on the Mizbe'akh, and he shall put them beside the Mizbe'akh. 4 And he shall put off his garments, and put on other garments, and carry forth the ashes without the camp unto a clean place. 5 And the fire upon the Mizbe'akh shall be kept burning thereby, it shall not go out; and the Kohen shall kindle wood on it every morning; and he shall lay the Olah in order upon it, and shall make smoke thereon the fat of the Sh'lamim offerings. 6 Fire shall be kept burning upon the Mizbe'akh continually; it shall not go out. 7 And this is the instruction of the Min'kha: the sons of Aharon shall offer it before יהוה, in front of the Mizbe'akh. 8 And he shall take up therefrom his

ויקרא פרק ו
א וידבר יהוה אל משה לאמר.
ב צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו.
ג ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח.
ד ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור.
ה והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר ובקר וערד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים.
ו אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה.
ז וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח.
ח והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה.
ט והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה.

handful, of the fine flour of the Min'kha, and of the oil thereof, and all the frankincense which is upon the Min'kha, and shall make the memorial-part thereof smoke upon the Mizbe'akh for a sweet savor unto יהוה . And 9 that which is left thereof shall Aharon and his sons eat; it shall be eaten without leaven in a m'kom kadosh; in the court of the Ohel Mo'ed they shall eat it. 10 It shall not be baked with leaven. I have given it as their portion of My offerings made by fire; it is kodesh kadashim, as the Khatat, and as the Asham. 11 Every male among the children of Aharon may eat of it, as a due forever throughout your generations, from the offerings of יהוה made by fire; whatever touches them shall be kadosh'."

12 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 13 "This is the offering of Aharon and of his sons, which they shall offer unto יהוה in the day when he is anointed: the tenth part of an efah of fine flour for a Min'kha perpetually, half of it in the morning, and half thereof in the evening. 14 On a griddle it shall be made with oil; when it is soaked, you shall bring it in; in broken pieces shall you offer the Min'kha for a sweet savor unto יהוה . And 15 the anointed Kohen that shall be in his stead from among his sons shall offer it, it is a due forever; it shall be wholly made to smoke unto יהוה . And 16 every Min'kha of the Kohen shall be wholly made to smoke; it shall not be eaten."

17 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 18 "Speak unto Aharon and to his sons, saying, This is the instruction of the Khatat: in the place where the Olah is killed shall the Khatat be killed before יהוה ; it is kodesh kadashim. 19 The Kohen that offers it for sin shall eat it; in a kadosh place shall it be eaten, in the court of the Ohel Mo'ed. 20 whatever shall touch the flesh thereof shall be kadosh; and when there is sprinkled of the blood thereof upon any garment, you shall wash that whereon it was sprinkled in a m'kom kadosh. 21 But the earthen vessel wherein it is sodden shall be broken; and if it is sodden in a brazen vessel, it shall be scoured, and rinsed in water. 22 Every male among the Kohanim may eat thereof; it is kodesh kadashim. 23 And no Khatat, whereof any of the blood is brought into the Ohel Mo'ed to make atonement in the Kodesh, shall be eaten; it shall be burnt with fire."

י לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם.

יא כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדתיתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש.

יב וידבר יהוה אל משה לאמר.

יג זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב.

יד על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה .

טו והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר.

טז וכל מנחת פהן כליל תהיה לא תאכל.

יז וידבר יהוה אל משה לאמר.

יח דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא.

יט הבהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד.

כ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש.

כא וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים.

כב כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא.

כג וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף.

VaYikra Chapter 7

1 And this is the instruction of HaAsham: it is kodesh kadashim. 2 In the place where they kill HaOlah shall they kill HaAsham: and the blood thereof shall be dashed against the Mizbe'akh round about. 3 And he shall offer of it all the fat thereof: the fat tail, and the fat that covers the inwards, 4 and the two kidneys, and the fat that is on them, which is by the loins, and the lobe above the liver, which he shall take away by the kidneys. 5 And the Kohen shall make them smoke upon the Mizbe'akh for a karban of fire unto יהוה ; it is an Asham. 6 Every male among the Kohanim may eat thereof; it shall be eaten in a m'kom kadosh; it is kodesh kadashim. 7 As is HaKhatat, so is HaAsham; there is one directive for them; the Kohen that makes atonement therewith, he shall have it. 8 And the Kohen that offers any man's Olah, even the Kohen shall have to himself the skin of HaOlah which he has offered. 9 And every Minkhah that is baked in the oven, and all that is dressed in the stewing-pan, and on the griddle, shall be the kohen's that offers it. 10 And every Minkhah, mingled with oil, or dry, shall all the sons of Aharon have, one as well as another. 11 And this is the instruction of HaZevakh HaSh'lamim, which one may offer unto יהוה . If12 he offers it for a thanksgiving, then he shall offer with the sacrifice of thanksgiving unleavened cakes mingled with oil, and unleavened wafers spread with oil, and cakes mingled with oil, of fine flour soaked. 13 With cakes of khametz he shall present his offering with the sacrifice of his Sh'lamim for thanksgiving. 14 And of it he shall present one out of each offering for a gift unto יהוה ; it shall be the kohen's that dashes the blood of the Sh'lamim offerings against the Mizbe'akh. 15 And the flesh of the sacrifice of his Sh'lamim offerings for thanksgiving shall be eaten on the day of his offering; he shall not leave any of it until the morning. 16 But if the sacrifice of his offering is a Neder, or a Nedavah, it shall be eaten on the day that he offers his sacrifice; and on the morrow that which remains of it may be eaten. 17 But that which remains of the flesh of the sacrifice on the third day shall be burnt with fire. 18 And if any of the flesh of the sacrifice of his Sh'lamim is at all eaten on the third day, it shall not be accepted,

ויקרא פרק ז

א וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא.
ב במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב.
ג ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב.
ד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה.
ה והקטיר אתם הפהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא.
ו כל זכר בפהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא.
ז כחטאת כאשם תורה אחת להם הפהן אשר יכפר בו לו יהיה.
ח והפהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לפהן לו יהיה.
ט וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לפהן המקריב אתה לו תהיה.
י וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו.
יא וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה .
יב אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבת חלת בלולת בשמן.
יג על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו.
יד והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לפהן הזרק את דם השלמים לו יהיה.
טו ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר.
טז ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל.
יז והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף.
יח ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא.
יט והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר.

neither shall it be imputed unto him that offers it; it shall be an abhorred thing, and the soul that eats of it shall bear his iniquity. 19 And the flesh that touches any unclean thing shall not be eaten; it shall be burnt with fire. And as for the flesh, every one that is clean may eat thereof. 20 But the soul that eats of the flesh of HaZevakh HaSh'lamim, that pertains unto יהוה , having his uncleanness upon him, that soul shall be cut off from his people. 21 And when any one shall touch any unclean thing, whether it is the uncleanness of man, or an unclean beast, or any unclean detestable thing, and eat of the flesh of HaZevakh HaSh'lamim, which pertains unto יהוה , that soul shall be cut off from his people."

22 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 23 "Speak unto B'nei Yisra'el, saying, "You shall eat no fat, of ox, or sheep, or goat. 24 And the fat of that which dies of itself, and the fat of that which is torn of beasts, may be used for any other service; but you shall in no wise eat of it. 25 For whoever eats the fat of the beast of which men present a karban of fire unto יהוה , even the soul that eats it shall be cut off from his people. 26 And you shall eat no manner of blood, whether it is of fowl or of beast, in any of your dwellings. 27 whoever it is that eats any blood, that soul shall be cut off from his people'." 28 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 29 "Speak unto B'nei Yisra'el, saying, 'He that offers his sacrifice of Sh'lamim unto יהוה shall bring his offering unto יהוה out of his sacrifice of Sh'lamim. 30 His own hands shall bring the offerings of יהוה made by fire: the fat with the breast shall he bring, that the breast may be waved for a Tenufah before יהוה . And³¹ the Kohen shall make the fat smoke upon the Mizbe'akh; but the breast shall be Aharon's and his sons'. 32 And the right thigh shall you give unto the Kohen for a heave-offering out of your sacrifices of Sh'lamim. 33 He among the sons of Aharon, that offers the blood of the Sh'lamim, and the fat, shall have the right thigh for a portion. 34 For the breast of waving and the thigh of heaving have I taken of B'nei Yisra'el out of their sacrifices of Sh'lamim, and have given them unto Aharon the Kohen and unto his sons as a due forever from B'nei Yisra'el. 35 This is the consecrated portion of Aharon, and the consecrated portion of his sons, out of the offerings of יהוה made by fire, in the day when

כ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה.
כא ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה.
כב וידבר יהוה אל משה לאמר.
כג דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שזר וכשב ועז לא תאכלו. כד וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו.
כה כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה.
כו וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה.
כז כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה.
כח וידבר יהוה אל משה לאמר.
כט דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו.
ל ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה .
לא והקטיר הפהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו.
לב ואת שוק הימין תתנו תרומה לפהן מזבחי שלמיכם.
לג המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה.
לד כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתם אתם לאהרן הפהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל.
לה זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה .
לו אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם.
לז זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים.
לח אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום

they were presented to minister unto יהוה in the Kohen's office; 36 which יהוה commanded to be given them of B'nei Yisra'el, in the day that they were anointed. It is a due forever throughout their generations'."

37 This is the instruction of HaOlah, of HaMinkhah, and of HaKhatat, and of HaAsham, and of HaMilu'im, and of HaZevakh HaSh'lamim; 38 which יהוה commanded Moshe in Har Sinai, in the day that He commanded B'nei Yisra'el to present their offerings unto יהוה , in the wilderness of Sinai.

צוּתוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת קַרְבְּנֵיהֶם לַיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי.

VaYikra Chapter 8

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Take Aharon and his sons with him, and the garments, and the anointing oil, and the bullock of HaKhatat, and the two rams, and the basket of Matzot; 3 and congregate all the assembly at the door of the Ohel Mo'ed." 4 And Moshe did as יהוה commanded him; and the congregation was assembled at the door of the Ohel Mo'ed. 5 And Moshe said unto the assembly, "This is the thing which יהוה has commanded to be done." 6 And Moshe brought Aharon and his sons, and washed them with water. 7 And he put upon him the tunic, and girded him with the girdle, and clothed him with the robe, and put the efod upon him, and he girded him with the skillfully woven band of the efod, and bound it unto him therewith. 8 And he placed the breastplate upon him; and in the breastplate he put HaUrim and HaTummim. 9 And he set the miter upon his head; and upon the miter, in front, did he set the golden plate, the kadosh crown; as יהוה commanded Moshe. 10 And Moshe took the anointing oil, and anointed the Mishkan and all that was therein, and consecrated them. 11 And he sprinkled thereof upon the Mizbe'akh seven times, and anointed the Mizbe'akh and all its vessels, and the laver and its base, to consecrate them. 12 And he poured of the anointing oil upon Aharon's head, and anointed him, to hallow him. 13 And Moshe brought Aharon's sons, and clothed them with tunics, and girded them with girdles, and bound head-turbans upon them; as יהוה commanded Moshe. 14 And the bullock of HaKhatat was brought; and Aharon and his sons laid their hands

ויקרא פרק ח

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ב קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות.
ג ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד.
ד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד.
ה ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות.
ו ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים.
ז ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו.
ח וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים.
ט וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב גזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה.
י ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם.
יא ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם.
יב ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו.
יג ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה.
יד ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את

upon the head of the bullock of HaKhatat. 15 And when it was slain, Moshe took the blood, and put it upon the horns of the Mizbe'akh round about with his finger, and purified the Mizbe'akh, and poured out the remaining blood at the base of the Mizbe'akh, and hallowed it, to make atonement for it. 16 And he took all the fat that was upon the inwards, and the lobe of the liver, and the two kidneys, and their fat, and Moshe made it smoke upon the Mizbe'akh. 17 But the bullock, and its skin, and its flesh, and its dung, were burnt with fire without the camp; as יהוה commanded Moshe. 18 And the ram of HaOlah was presented; and Aharon and his sons laid their hands upon the head of the ram. 19 And when it was killed, Moshe dashed the blood against the Mizbe'akh round about. 20 And when the ram was cut into its pieces, Moshe made the head, and the pieces, and the suet smoke. 21 And when the inwards and the legs were washed with water, Moshe made the whole ram smoke upon the Mizbe'akh; it was an Olah for a sweet savor; it was a karban of fire unto יהוה, as יהוה commanded Moshe. 22 And the other ram was presented, the ram of consecration, and Aharon and his sons laid their hands upon the head of the ram. 23 And when it was slain, Moshe took of the blood thereof, and put it upon the tip of Aharon's right ear, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot. 24 And Aharon's sons were brought, and Moshe put of the blood upon the tip of their right ear, and upon the thumb of their right hand, and upon the great toe of their right foot; and Moshe dashed the blood against the Mizbe'akh round about. 25 And he took the fat, and the fat tail, and all the fat that was upon the inwards, and the lobe of the liver, and the two kidneys, and their fat, and the right thigh. 26 And out of the basket of Matzot, that was before יהוה, he took one unleavened cake, and one cake of oiled bread, and one wafer, and placed them on the fat, and upon the right thigh. 27 And he put the whole upon the hands of Aharon, and upon the hands of his sons, and waved them for a Tenufah before יהוה. And 28 Moshe took them from off their hands, and made them smoke on the Mizbe'akh upon HaOlah; they were a consecration-offering for a sweet savor; it was a karban of fire unto יהוה. And 29 Moshe took the breast, and waved it for a

ידיהם על ראש פר החטאת.
טו וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו.
טז ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה.
יז ואת הפך ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה.
יח ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל.
יט וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב.
כ ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפך.
כא ואת הקרב ואת הפרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה.
כב ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל.
כג וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית.
כד ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אונם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב.
כה ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין.
כו ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין.
כז ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויגוף אתם תנופה לפני יהוה.
כח ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה.
כט ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה.

Tenufah before יהוה ; it was Moshe's portion of the ram of consecration; as יהוה commanded Moshe. 30 And Moshe took of the anointing oil, and of the blood which was upon the Mizbe'akh, and sprinkled it upon Aharon, and upon his garments, and upon his sons, and upon his sons' garments with him, and consecrated Aharon, and his garments, and his sons, and his sons' garments with him. 31 And Moshe said unto Aharon and to his sons, "Roast the flesh at the door of the Ohel Mo'ed; and there eat it and the bread that is in the basket of consecration, as I commanded, saying, 'Aharon and his sons shall eat it.' 32 And that which remains of the flesh and of the bread shall you burn with fire. 33 And you shall not go out from the door of the Ohel Mo'ed seven days, until the days of your consecration are fulfilled; for He shall consecrate you seven days. 34 As has been done this day, so יהוה has commanded to do, to make atonement for you. 35 And at the door of the Ohel Mo'ed shall you abide day and night seven days, and keep the charge of יהוה , that you die not; for so I am commanded." 36 And Aharon and his sons did all the things which יהוה commanded by the hand of Moshe.

ל ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו. לא ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו. לב והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו. לג ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם. לד כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם. לה ופתח אהל מועד תשבבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי. לו ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה.

חַפְזָרָה

Yirme-Yahu Chapter 7

21 "Thus says יהוה Tzeva'ot, Elohei Yisra'el, 'Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat flesh. 22 For I spoke not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Mitzrayim, concerning burnt-offerings or sacrifices; 23 but this thing I commanded them, saying, hearken unto My voice, and I will be your Elohim, and you shall be My people; and walk in all the way that I command you, that it may be well with you'." 24 "But they hearkened not, nor inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward, 25 even since the day that your fathers came forth out of the land of Mitzrayim unto this day; and though I have sent unto you all My servants the Nevi'im, sending them daily betimes and often, 26 yet they

ירמיהו פרק ז
כא כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל: עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר. כב כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא (הוציא) אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח. כג כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם; והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם. כד ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע; ויהיו לאחור ולא לפנים. כה למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח. כו ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם; ויקשו

hearkened not unto Me, nor inclined their ear, but made their neck stiff; they did worse than their fathers. 27 And you shall speak all these words unto them, but they will not hearken to you; you shall also call unto them, but they will not answer you. 28 Therefore you shall say unto them, 'This is the nation that has not hearkened to the voice of יהוה their Elohim, nor received correction; faithfulness is perished, and is cut off from their mouth. 29 Cut off your hair, and cast it away, and take up a lamentation on the high hills; for יהוה has rejected and forsaken the generation of His wrath'. 30 For B'nei Yehudah have done that which is evil in My sight", says יהוה . "They have set their detestable things in the house whereon My Name is called, to defile it. 31 And they have built the high places of Tofet, which is in Gei Ben Hinom, to burn their sons and their daughters in the fire; which I commanded not, neither came it into My mind." 32 "Therefore, behold, the days come", says יהוה , "that it shall no more be called Tofet, nor Gei Ben Hinom, but the valley of slaughter; for they shall bury in Tofet, for lack of room. 33 And the carcasses of this people shall be food for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall frighten them away. 34 Then will I cause to cease from the cities of Yehudah, and from the streets of Yerushalayim, the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land shall be desolate."

Yirme-Yahu Chapter 8

1 "At that time," says יהוה , "they shall bring out the bones of the kings of Yehudah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the prophets, and the bones of the inhabitants of Yerushalayim, out of their graves; 2 and they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and whom they have served, and after whom they have walked, and whom they have sought, and whom they have worshipped; they shall not be gathered, nor be buried, they shall be for dung upon the face of the earth. 3 And Mavet shall be chosen rather than Khayim by all the residue that remain of this evil family, that remain

את ערפם הרעו מאבותם. כז ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך; וקראת אליהם ולא יענוכה. כח ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר; אבדה האמונה ונכרתה מפיהם. כט גזי נזרד והשליכי ושאי על שפיים קינה: כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו. ל כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה : שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו. לא ובנו במזות התפת אשר בגיא בן הנם לשרף את בנייהם ואת בנתייהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי. לב לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה; וקברו בתפת מאין מקום. לג והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ; ואין מחריד. לד והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: כי לחרבה תהיה הארץ.

ירמיהו פרק ח

א בעת ההיא נאם יהוה ויצאו ויצאו (יוציאו) את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקברייהם. ב ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבו ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם: לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו. ג ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות.

in all the places where I have driven them", says יהוה
Tzeva'ot.

Yirme-Yahu Chapter 9

22 Thus says יהוה , 'Let not the wise man glory in his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, let not the rich man glory in his riches; 23 but let him that glories glory in this, that he understands, and knows Me, that I am יהוה who exercises compassion, justice, and tzedaka, in the earth; for in these things I delight', says יהוה .

תוועטע ארט

Tehillah (Psalm)107

1 "O give thanks unto יהוה , for He is good, for His compassion endures forever."
2 So let the redeemed of יהוה say, whom He has redeemed from the hand of the adversary;
3 And gathered them out of the lands, from the east and from the west, from the north and from the sea.
4 They wandered in the wilderness in a desert way; they found no city of habitation.
5 Hungry and thirsty, their soul fainted in them.
6 Then they cried unto יהוה in their trouble, and He delivered them out of their distresses.
7 And He led them by a straight way, that they might go to a city of habitation.
8 Let them give thanks unto יהוה for His compassion, and for His wonderful works to the children of men!
9 For He has satisfied the longing soul, and the hungry soul He has filled with good.
10 Such as sat in darkness and in the shadow of death, being bound in affliction and iron
11 because they rebelled against the words of Elohim, and showed contempt for the counsel of Elyon.
12 Therefore He humbled their heart with travail, they stumbled, and there was none to help.
13 They cried unto יהוה in their trouble, and He saved them out of their distresses.
14 He brought them out of darkness and the shadow of death, and broke their bands assunder.
15 Let them give thanks unto יהוה for His compassion,

ירמיהו פרק ט

כב כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו; אל יתהלל עשיר בעשרו.
כג כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ: כי באלה חפצתי נאם יהוה .

תהלים פרק קז

א הדו ליהוה כי טוב: כי לעולם חסדו.
ב יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר.
ג ומאֲרצות קבצם: ממזרח וממערב; מצפון ומים.
ד תעו במדבר בשימון דרך; עיר מושב לא מצאו.
ה רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף.
ו ויזעקו אל יהוה בצר להם; ממצוקותיהם יצילים.
ז ויִדְרִיכֶם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב.
ח יודו ליהוה חסדו; ונפלאותיו לבני אדם.
ט כי השביע נפש שקקה; ונפש רעבה מלא טוב.
י יִשְׁבִי חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת; אֲסִירִי עָנִי וּבְרִזָּל.
יא כי המרו אמרי אל; ועצת עליון נאצו.
יב ויִכְנַע בְּעַמְלֵל לָבָם; כָּשְׁלוּ וְאִין עֹז.
יג ויִזְעֻקוּ אֶל יְהוָה בְּצָר לָהֶם; מִמְּצַקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
יד יוציאם מחשך וצלמות; ומוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵק.
טו יודו ליהוה חסדו; ונפלאותיו לבני אדם.
טז כי שבר דלתות נחשת; ובריחי ברזל גִּדְעוּ.
יז אולים מדרך פשעם; ומעונותיהם יתענו.
יח כל אכל תתעב נפשם; ויגיעו עד שערי מות.
יט ויִזְעֻקוּ אֶל יְהוָה בְּצָר לָהֶם; מִמְּצַקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
כ ישלח דברו וירפאם; וימלט משחיתותם.
כא יודו ליהוה חסדו; ונפלאותיו לבני אדם.

and for His wonderful works to the children of men!
 16 For He has broken the gates of brass, and cut the bars of iron assunder.
 17 Crazy because of the way of their transgression, and afflicted because of their iniquities,
 18 Their soul abhorred all manner of food, and they drew near unto the gates of death.
 19 They cried unto יהוה in their trouble, and He saved them out of their distresses;
 20 He sent His Davar, and healed them, and delivered them from their graves.
 21 Let them give thanks unto יהוה for His compassion, and for His wonderful works to the children of men!
 22 And let them offer the sacrifices of thanksgiving, and declare His works with singing.
 23 They that go down to the sea in ships, that do business in great waters,
 24 These saw the works of יהוה , and His wonders in the deep;
 25 For He commanded, and raised the stormy wind, which lifted up the waves thereof;
 26 They mounted up to the heaven, they went down to the deeps; their soul melted away because of trouble;
 27 They reeled to and fro, and staggered like a drunken man, and all their wisdom was swallowed up. 28 They cried unto יהוה in their trouble, and He brought them out of their distresses.
 29 He made the storm a calm, so that the waves thereof were still.
 30 Then were they glad because they were quiet, and He led them unto their desired haven.
 31 Let them give thanks unto יהוה for His compassion, and for His wonderful works to the children of men!
 32 Let them exalt Him also in the congregation of the people, and praise Him in the seat of the elders.
 33 He turns rivers into a wilderness, and watersprings into a thirsty ground;
 34 A fruitful land into a salt waste, for the wickedness of them that dwell therein.
 35 He turns a wilderness into a pool of water, and a dry land into watersprings.
 36 And there He makes the hungry to dwell, and they establish a city of habitation;
 37 And sow fields, and plant vineyards, which yield fruits of increase.

כב וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה; וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה.
 כג יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת; עָשִׂי מְלֶאכֶה בְּמַיִם רַבִּים.
 כד הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה; וַנִּפְלְאוּתָיו בְּמִצּוֹלָה.
 כה וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה; וַתְּרוֹמֵם גְּלוֹיו.
 כו יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת; נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּגָה.
 כז יַחֲוּגוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשׂוֹר; וְכָל חֲכֻמָּתָם תִּתְבַּלַּע.
 כח וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בְּצַר לָהֶם; וּמִמִּצּוֹקֵיהֶם יוֹצִיאֵם.
 כט יָקָם סְעָרָה לְדַמְמָה; וַיַּחֲשׂוּ גְלִיהֶם.
 ל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ; וַיִּנַּחֵם אֶל מַחֲזוֹ חֲפָצָם.
 לא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ; וַנִּפְלְאוּתָיו לְבָנֵי אָדָם.
 לב וַיְרוֹמְמוּהוּ בְּקֵהֶל עָם; וּבְמוֹשֵׁב זְקֻנִים יְהַלְלוּהוּ.
 לג יֵשׁם נְהָרוֹת לְמַדְבָּר; וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֹן.
 לד אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה; מִרְעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ.
 לה יֵשׁם מַדְבָּר לְאֲגָם מַיִם; וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם.
 לו וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים; וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשֵׁב.
 לז וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כְּרָמִים; וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה.
 לח וַיִּבְרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד; וּבְהִמָּתָם לֹא יִמְעִיטוּ.
 לט וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רָעָה וַיִּגְוּוּ.
 מ שִׁפְדָּ בּוֹז עַל גְּדִיבִים; וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא דָרָךְ.
 מא וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מְעוֹנִי; וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת.
 מב יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ; וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ.
 מג מִי חָכֵם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהִים; וַיִּתְבוֹנְנוּ חֲסֵדֵי יְהוָה.

38 He blesses them also, so that they are multiplied greatly, and suffers not their cattle to decrease.

39 Again, they are diminished and dwindle away through oppression of evil and sorrow.

40 He pours contempt upon princes, and causes them to wander in the waste, where there is no way.

41 Yet He sets the needy on high from affliction, and makes his families like a flock.

42 The upright see it, and are glad; and all iniquity stops her mouth.

43 Whoever is wise, let him observe these things, and let them consider the compassions of יהוה.

מַרְקוֹס מְאָחָא זֹרַן

Yokhanan Markos Chapter 7

31 Again Yeshua went out from the border of Tzor and Tzaidan, and came to the sea of the Galil, to the border of the ten cities. 32 And they brought to Him a deaf and mute man; and they asked Him to lay His hand on him. 33 So He drew him aside from the people, and put his fingers into his ears; then He spat, and touched his tongue; 34 and He looked up to Heaven and sighed, and He said to him, "Be opened." 35 And in that very hour his ears were opened, and his tongue was loosened, and he spoke plainly. 36 And He warned them not to tell this to any man; but the more He warned them, so much the more they published it. 37 And they were greatly astonished, saying, "He does everything so well. He makes the deaf hear and the mute to speak."

Yokhanan Markos Chapter 8

1 In those days, when there was a large multitude, and they had nothing to eat, He called His Talmidim and said to them, 2 "I have pity on this people, for they have remained with me three days, and they have nothing to eat; 3 and if I dismiss them to their homes while they are hungry, they will faint on the way, for some of them have come from a distance." 4 His Talmidim said to Him, "How can any man here in this lonely place feed all of these people with bread?" 5 And He asked them, "How many loaves have you?" They

יוחנן מרקוס פרק ז

לֹא שׁוֹב יֵצֵא יֵשׁוּעַ מִתְּחוּם צוֹר וְצִידוֹן וּבָא לְיָם הַגָּלִיל, לְתַחוּם עֶשְׂרֵי הָעָרִים.
לֵב וְהִבִּיאוּ אֵלָיו חֵרֶשׂ אֶחָד מְגֻמְגֵם, וּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ שְׂיִשִּׁים עָלָיו יָד.
לָג וּמָשְׁכוּ מִן הַהַמּוֹן לְבָדוֹ, וְשָׂם אֶת אֶצְבָּעוֹתָיו בְּאָזְנוֹ וַיִּרְק, וַיִּגַע בְּלִשׁוֹנוֹ;
לֵד וְהִבִּיט הַשָּׁמַיְמָה וַיְנַאֲנַח וְאָמַר לוֹ: הִפְתַּח!
לֵה וּבוֹ בְּרָגַע נִפְתְּחוּ אָזְנוֹ וְהִתַּר קִשְׁר לְשׁוֹנוֹ, וַדַּבֵּר בְּבִרוּר. לוֹ וְהִזְהִיר אוֹתָם שֶׁלֹּא יֹאמְרוּ לְאִישׁ, אֲדָ כָּכֵל שֶׁהִזְהִיר אוֹתָם, הֵם הִכְרִיזוּ יוֹתֵר.
לז וּבִיּוֹתֵר הִתְפַּלְאוּ וְאָמְרוּ: הַכֹּל הוּא עוֹשֶׂה יָפָה: אֶת הַחֲרָשִׁים הוּא עוֹשֶׂה שְׂיִשְׁמְעוּ, וְאֶת שְׂאִינָם מְדַבְּרִים, שְׂיִדְבְּרוּ.

יוחנן מרקוס פרק ח

א בְּיָמִים הֵהֵם, כַּאֲשֶׁר הָיָה הַמּוֹן רַב וְלֹא הָיָה לָהֶם מַה לֵּאכֹל, קָרָא לְתַלְמִידָיו וְאָמַר לָהֶם:
ב מִרַחֵם אָנִי עַל הַהַמּוֹן הַזֶּה, כִּי הִנֵּה שְׁלוֹשָׁה יָמִים שָׁהוּ אֶצְלִי וְאִין לָהֶם מַה לֵּאכֹל.
ג אִם אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְבֵתֵיהֶם צָמִים, יִתְעַלְפוּ בְּדַרְדָּר; וַיֵּשׁ מֵהֶם שְׂמֵרְחוּק בָּאוּ.
ד אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו: מֵאִין יוּכַל אִישׁ, כָּאֵן בְּמַדְבָּר, לְהַשְׁבִּיעַ לָחֵם אֶת כָּל אֵלֶּה?
ה וְשָׂאֵל הוּא אוֹתָם: כַּמָּה לְחֵמִים יֵשׁ לָכֶם?

said to Him, "Seven." 6 So He commanded the people to sit on the ground; and He took the seven loaves of bread, and He blessed them and broke them and gave them to His Talmidim to set before them; and they set them before the people. 7 And there were a few fish; and He blessed them also and commanded to set them before the people. 8 So they ate and were satisfied, and they took up seven baskets of fragments which were left over. 9 The men who ate were about four thousand; and He dismissed them.

10 And immediately He went into the boat with His Talmidim, and He came to the country of Dalmanuta.

11 And the P'rushim came out and began to question Him, and they asked Him for a sign from heaven, so as to test Him. 12 And He sighed in His Ru'akh and said,

"Why does this generation want a sign? Truly I say to you, no sign will be given to this generation." 13 And

He left them, and went up into the boat, and departed from that port. 14 And they had forgotten to take

bread; except one loaf, they had none with them in the boat. 15 And He commanded them and said to them,

"Watch out, and beware of the leaven of the P'rushim and of the leaven of Herodus." 16 They were reasoning

among themselves and saying, "It is because we have no bread." 17 But Yeshua knew it and said to them,

"What are you thinking, because you have no bread? Do you not even yet know, and do you not

understand? Is your heart still hard? 18 You have eyes, and yet do you not see? You have ears, and yet do you

not hear? And do you not remember? 19 When I broke the five loaves of bread for the five thousand, how

many full baskets of fragments did you take up?" They said to him, "Twelve." 20 He said to them, "And when

the seven for the four thousand, how many baskets full of fragments did you take up?" They said, "Seven." 21

He said to them, "How is it then that even yet you cannot understand?"

22 And He came to Beit Tza'ida; and they brought to Him a blind man, and they besought Him to touch

him. 23 And He took the blind man by the hand and brought him outside the town; and He spat on his eyes

and put his hands on him and asked him what he saw. 24 And he looked and said, "I see men like trees

walking." 25 Again He put his hands over his eyes and he was restored and saw everything clearly. 26 And He

אָמְרוּ לוֹ: שִׁבְעָה.

וּצְוָה אֶת הַהֲמוֹנִים לְהִסָּב עַל הָאָרֶץ; וְלָקַח אֶת שִׁבְעַת הַלֶּחֱמִים, וּבִרְדָּ וּבִצָּע, וְנָתַן לְתַלְמִידָיו לְהַגִּישׁ וְהֵם הִגִּישׁוּ לְהֲמוֹנִים.

ז וְהָיוּ גַם מַעֲט דָגִים, וְגַם עָלִיהֶם בִּרְדָּ וְאָמַר שִׁיגִישׁוּ אוֹתָם.

ח וְאָכְלוּ וּשְׁבְּעוּ. וְלָקְחוּ אֶת עֲדָפֵי הַפְּתוֹתִים, שִׁבְעָה סֻלִּים.

ט וְהָאֲנָשִׁים שֶׁאָכְלוּ הָיוּ כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים, וְהוּא שָׁלַח אוֹתָם.

י וְעָלָה מִיַּד לְסַפִּינָה עִם תַּלְמִידָיו וּבָא לְאֲזוֹר דַּלְמָנוּתָא.

יא וַיֵּצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַהֲחִלוּ לְהִתְנַבֵּחַ אֹתוֹ, וּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ אוֹת מִן הַשָּׁמַיִם בְּנִסּוֹתָם אוֹתוֹ.

יב וַנִּיאָנַח בְּרוּחוֹ וְאָמַר: לְמָה מִבְּקֵשׁ אוֹת הַדּוֹר הַזֶּה? אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׁלֹא יִנָּתֵן לוֹ אוֹת לְדוֹר הַזֶּה.

יג וְעָזַב אוֹתָם וְעָלָה לְסַפִּינָה, וְנָסַע אֶל מַעְבַּר לָיִם.

יד וְהֵם שָׁכְחוּ לְקַחַת לֶחֶם, וּלְבַד מִכֶּבֶד אַחַת לֹא הָיָה עִמָּהֶם בְּסַפִּינָה.

טו וּצְוָה אוֹתָם וְאָמַר לָהֶם: רְאוּ הַזֶּהָרוּ מִשְׂאוֹר הַפְּרוּשִׁים וּמִשְׂאוֹר הוֹרְדוֹס.

טז וְהִרְהָרוּ זֶה עִם זֶה וְאָמְרוּ: לֶחֶם אֵין לָנוּ.

יז אֵיךְ יִשׁוּעַ יִדַע וְאָמַר לָהֶם: מַדּוּעַ חוֹשְׁבִים אַתֶּם שֶׁלֶּחֶם אֵין לָכֶם? הֲאִם עַד עַתָּה אֵינְכֶם יוֹדְעִים וְאֵינְכֶם מְבִינִים? עֲדִין לֵב קָשָׁה יֵשׁ לָכֶם?

יח וְעֵינַיִם יֵשׁ לָכֶם וְאֵינְכֶם רוֹאִים? וְאָזְנַיִם יֵשׁ לָכֶם וְאֵינְכֶם שׁוֹמְעִים? וְאֵינְכֶם זוֹכְרִים?

יט כַּאֲשֶׁר אֶת חֲמֶשֶׁת הַלֶּחֱמִים הִלְלוּ בְּצַעֲתֵי לֶחֶם שֶׁהָאֲלָפִים, כַּמָּה סֻלִּים מְלֵאִים פְּתוֹתִים לְקַחְתָּם? אָמְרוּ לוֹ: שְׁנַיִם עָשָׂר.

כ אָמַר לָהֶם: וּכַאֲשֶׁר הַשִּׁבְעָה לְאַרְבַּעַת הָאֲלָפִים, כַּמָּה סֻלִּים מְלֵאִים פְּתוֹתִים לְקַחְתָּם? אָמְרוּ: שִׁבְעָה.

כא אָמַר לָהֶם: אֵיךְ זֶה שְׂעֵד עַתָּה אֵינְכֶם מְבִינִים?

כב וּבָא לְבֵית צִידָא; וְהִבִּיאוּ אֵלָיו עוֹר וּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ שִׁיגַע בּוֹ.

כג וְאָחַז בְּיַד הָעוֹר וְהוֹצִיאוֹ אֶל מַחוּץ לְכַפָּר, וַיִּרַק בְּעֵינָיו וְשָׁם אֶת יָדוֹ, וְשָׁאֵל אוֹתוֹ מַה הוּא רוֹאֶה.

כד וְהִבִּיט וְאָמַר: רוֹאֶה אֲנִי בְּנֵי אָדָם כְּאֵלִילוֹת

sent him to his house, saying, "Do not even enter into the town, nor tell it to anyone in the town."

27 And Yeshua went out, and His Talmidim, to the towns of Keysarya of Filipos; and on the road He asked His Talmidim, saying to them, "Who do men say that I am?" 28 They said, "Yokhanan HaMatbil; and others, Eli-Yahu; and yet others, one of the Nevi'im." 29 Yeshua said to them, "But you, who do you say I am?" Shimon Kefa answered, saying to Him, "You are the Mashi'akh, Ben Elohim Khayim." 30 And He warned them not to tell any man about Him. 31 Then He began to teach them that Ben HaAdam would have to suffer a great deal and be rejected by the elders and the chief Kohanim and the Sofrim, and be killed, and rise again on the third day. 32 And He spoke that word openly. So Kefa took him aside and began to rebuke him. 33 But He turned around and looked on His Talmidim, and He rebuked Shimon, saying, "Get behind me, Satan; for you are not thinking the things of Elohim, but of men." 34 And Yeshua called the people together with His Talmidim, and said to them, "He who wishes to come after me, let him deny himself and take up his stake and follow me. 35 For whoever wishes to save his life will lose it; and whoever loses his life for my sake and the sake of my B'sorah will save it. 36 For how could a man be benefited if he should gain the whole world and lose his nefesh? 37 Or what could a man give in exchange for his nefesh? 38 Whoever, therefore, is ashamed of me and of my words in this sinful and adulterous generation, Ben HaAdam will also be ashamed of him when He comes in the Kavod Aviv with His Malakhim HaK'doshim."

Romim Chapter 12

1 I beseech you therefore, brethren, by the mercies of Elohim, that you present your bodies a living sacrifice, consecrated and acceptable to Elohim, by means of reasonable service. 2 Do not imitate the way of this world, but be transformed by the renewing of your minds, that you may discern what is that good, and acceptable, and perfect will of Elohim. 3 For I say to all of you, through the compassion which is given to me,

מתהלכים.

כה שוב שם ידו על עיניו, והוא נרפא וראה הכל בברור. כו ושלחו לביתו ואמר: אף לכפר אל תכנס, ואל תאמר לאיש בכפר.

כז ויצא ישוע ותלמידיו אל כפרי קיסריה של פליפוס, ושאל את תלמידיו בדרך ואמר להם: מה אומרים עלי האנשים שאני?

כח והם אומר: יוחנן המטביל; ואחרים, אליהו; ואחרים, אחד מן הנביאים.

כט אמר להם ישוע: ואתם, מי אומרים אתם עלי שאני? ענה שמעון ואמר לו: אתה הוא המשיח בן אלהים חיים.

ל וגער בהם שלא יאמרו עליו לאיש.

לא והחל ללמד אותם, שעתיד בן האדם לסבל הרבה וידחה על ידי הזקנים וראשי הכהנים והסופרים ויהרג, וביום השלישי יקום.

לב ובגלוי דבר את הדבר ולקחו כיפא והחל לגער בו,

לג אך הוא פנה והביט בתלמידיו, וגער בשמעון ואמר: לך לך מאחרי, שטן, כי אין אתה הוזה באשר לאלהים אלא באשר לבני אדם.

לד וקרא ישוע להמונים יחד עם תלמידיו ואמר להם: מי שרוצה לבוא אחרי, יתכחש לנפשו ויקח את צלבו ויבוא אחרי;

לה כי כל מי שרוצה להושיע את נפשו יאבדנה, וכל מי שיאבד את נפשו למעני ולמען בשורת, יושיענה;

לו כי מה יועיל לאדם אם את העולם כלו ירויח ואת נפשו יפסיד?

לז או מה יתן אדם תמורת נפשו?

לח כי כל מי שיבוש בי ובדברי בדור החוטא והנואף הזה, גם בן האדם יבוש בו כאשר יבוא בכבוד אביו עם מלאכיו הקדושים.

אגרת שאול אל הרומים פרק יב

א מבקש אני אפוא מכם, אחי, ברחמי אלהים, שתעמידו את גופכם זבח חי וקדוש ומקבל לאלהים, בשרות שכלי.

ב ואל תדמו לעולם הזה, אלא השתנו בחדוש שכלכם והבחינו מהו רצונו הטוב והמקבל והמשלם של האלהים.

ג אומר אני לכם בחסד שנתן לי לכלכם, שלא

not to think of yourselves beyond what you ought to think; but to think soberly, every man according to the measure of absolute trust which Elohim has distributed to him. 4 For as we have many members in one body, and all members have not the same function, 5 so we, being many, are one body in Mashi'akh, and every one members one of another. 6 Having then gifts differing according to the compassion that is given to us: some have the gift of nevu'ah, according to the measure of absolute trust, 7 some have the gift of ministrations, in their ministry; and some of teaching, in their doctrine. 8 Some of consolation, in consoling; he that gives, let him do it with sincerity; he that rules, with diligence; he that shows mercy, with cheerfulness.

תִּחְשְׁבוּ מֵעַבְרָ לְמָה שֶׁרְאוּי לְחַשֵּׁב, אֲלֵא חֲשְׁבוּ
בְצַנְיָעוּת, כֹּל אִישׁ כְּפִי שְׁחֵלֵק לוֹ הָאֱלֹהִים אֶת
הָאֲמוּנָה בְּמִדָּה;
ד כִּי כִשֵּׁם שֶׁבְּגוֹף אֶחָד אֵיבָרִים רַבִּים יֵשׁ לָנוּ,
לְכֹל הָאֵיבָרִים לֹא אוֹתָהּ פְּעֻלָּה אַחַת יֵשׁ לָהֶם,
ה כִּד גַּם אֲנַחְנוּ שְׂרָבִים אָנוּ, גּוֹף אֶחָד אֲנַחְנוּ
בְּמִשִּׁיחַ, וְאִישׁ אִישׁ מֵאֲתָנוּ אֵיבָרִים אֲנַחְנוּ שֶׁל
זוֹלָתָנוּ.
ו אֲבָל יֵשׁ לָנוּ מִתְּנוּת שׁוֹנוֹת, לְפִי הַחֶסֶד שֶׁנָּתַן
לָנוּ: יֵשׁ שֶׁל נְבוּאָה, כְּמִדַּת אֲמוּנָתוֹ;
ז וְיֵשׁ אֲשֶׁר שֵׁרוֹת יֵשׁ לוֹ, בְּשֵׁרוֹת; וְיֵשׁ אֲשֶׁר
מוֹרָה הוּא, בְּהוֹרָאתוֹ;
ח וְיֵשׁ אֲשֶׁר מְנַחֵם הוּא, בְּנַחֲמוֹ; וְאֲשֶׁר נוֹחֵם,
בְּכִנּוּת; וְאֲשֶׁר עוֹמֵד בְּרֹאשׁ, בְּחִרְיָצוֹת; וְאֲשֶׁר
מְרַחֵם, בְּמֵאוֹר פָּנִים.